

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน โครงการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลฯ สำนักงานมหาวิทยาลัย โทร. 0 221 80437-38

ที่ อว 64.306.1/025/2568

วันที่ 20 มิถุนายน 2568

เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลติดต่อบุคคลที่นิสิตกำหนดในกรณีฉุกเฉิน

เรียน คณบดี/ผู้อำนวยการ ส่วนงาน/หน่วยงาน

ด้วยมหาวิทยาลัยโดยโครงการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลฯ ได้ดำเนินการจัดทำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลติดต่อบุคคลที่นิสิตกำหนดในกรณีฉุกเฉิน เพื่อให้ส่วนงาน/หน่วยงานภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องได้โดยถูกต้องและสอดคล้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 และประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2565

การนี้ โครงการฯ จึงขอประชาสัมพันธ์แนวปฏิบัติฯ ดังกล่าวมายังส่วนงาน/หน่วยงาน เพื่อให้ใช้แนวทางในการปฏิบัติหากต้องดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยมีรายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดดำเนินการต่อไป จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.มานิช โลหเตพานนท์)

เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

รองอธิการบดี

แนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลติดต่อบุคคลที่นิสิตกำหนดในกรณีฉุกเฉิน

“ผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉิน” หมายถึง บุคคลที่นิสิตกำหนดให้เป็นผู้ที่สามารถติดต่อได้ทันทีในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินกับนิสิต เช่น อุบัติเหตุ การเจ็บป่วยกะทันหัน หรือสถานการณ์อื่นที่จำเป็นต้องมีการแจ้งหรือขอความช่วยเหลือโดยด่วน

1. ข้อมูลที่เก็บรวบรวม

โดยทั่วไปแล้ว การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่นิสิตกำหนดในกรณีฉุกเฉินจะดำเนินการตามแบบการลงทะเบียนแรกเข้า ได้แก่ แบบสำรวจข้อมูลนิสิตใหม่ (จท.19) และ ข้อมูลทะเบียนประวัตินิสิต (จท.20) โดยมีเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลอัตลักษณ์ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล, คำนำหน้า
2. ข้อมูลที่อยู่และที่ติดต่อ ได้แก่ ที่อยู่, เบอร์โทรศัพท์, อีเมล
3. ความเกี่ยวข้องกับนิสิต เช่น บิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

ส่วนงานควรใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลข้างต้นเป็นหลัก

ในกรณีที่ส่วนงานประสงค์จะจัดเก็บเพิ่มเติม ต้องจัดเก็บรวบรวมไปตามความจำเป็น และมีการแจ้งรายละเอียดในนโยบายหรือประกาศที่เกี่ยวข้อง พร้อมบันทึกรายละเอียดกิจกรรมไว้ใน ROPA ของส่วนงาน

2. ขอบเขตการใช้ข้อมูล

ส่วนงานอาจใช้ข้อมูล “ผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉิน” ได้ในกรณีต่อไปนี้

1. กรณีไม่สามารถติดต่อนิสิต, บิดามารดา หรือ ผู้ปกครองของนิสิตได้
2. การป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต สุขภาพร่างกาย หรือจิตใจของนิสิต
3. การป้องกันด้านสาธารณสุข
4. การรับมือต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน
5. การรักษาสิทธิประโยชน์ที่นิสิตควรได้รับตามกฎหมาย ระเบียบ หรือประกาศของมหาวิทยาลัย

3. ฐานการประมวลผล

โดยหลักการ ส่วนงานจะต้องระบุโดยชัดเจนว่าผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉินเป็นผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง หรือได้อนุญาตให้นิสิตให้ข้อมูลแก่ส่วนงาน ด้วยความยินยอมของผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉินเองโดยในแบบฟอร์มควรระบุถ้อยคำดังต่อไปนี้เพื่อเป็นการให้นิสิตได้รับการรับรองว่า “ได้รับความยินยอมจากผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉินในการให้ข้อมูลดังกล่าว”

การใช้ข้อมูลผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉินเพื่อวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยในการดูแลความเป็นอยู่ของนิสิต เพื่อให้เป็นไปตามฐานการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ส่วนงานจะต้องประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยอาศัยฐานความยินยอม และฐานประโยชน์อันชอบธรรม โดยการประเมินและเปรียบเทียบระหว่างประโยชน์อันชอบธรรมเพื่อไม่ให้ขัดกับสิทธิและประโยชน์ของผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉิน

4. การรักษาความมั่นคงปลอดภัย

ส่วนงานจะต้องจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ โดยสอดคล้องกับ

1. ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2565
2. ประกาศสำนักบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่องมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
3. ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2565

5. ระยะเวลาการจัดเก็บ

ส่วนงานจะต้องจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้ในฐานข้อมูลของส่วนงานไม่เกินกว่า 2 ปีหลังหมดความจำเป็น โดยจัดเก็บตามนโยบายการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลแนบท้ายประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2565 ข้อ 4

6. การใช้สิทธิเพิกถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่ผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉินได้ให้ความยินยอมในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ ผู้ติดต่อกรณีฉุกเฉินสามารถถอนความยินยอมนั้นเมื่อใดก็ได้ด้วยการติดต่อไปยังส่วนงานที่เกี่ยวข้อง และเมื่อได้เพิกถอนความยินยอมนั้นแล้ว สามารถขอให้ลบข้อมูล หรือทำลาย หรือ ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวได้ ในกรณีที่ส่วนงานไม่มีเหตุผลตามกฎหมายที่จะจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ต่อไป

โครงการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลฯ

16 มิถุนายน 2568

